

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/172/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5109228820
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Ondrišová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:5109228820.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Ondrišovej a členov senátu Mgr. Štefana Zelenáka a JUDr. Ivony Hrčekovej v právnej veci žalobcu T. P. M., G.. XX.X.XXXX, E. Č.. XXX, E. (predtým Ing. Róbert Magát - Gryf - reklamné štúdio, Bajzova 2415/22, Žilina, IČO: 33 801 479), práv. zast. Advokátska kancelária Bugala-Ďurček, s.r.o., Miletičova 5B, Bratislava, IČO: 36 731 544, proti žalovanému ARTON, s.r.o., Komenského 27, Žilina, IČO: 31 595 154, práv. zast. JUDr. Rudolf Adamčík, advokátska kancelária, s.r.o. Liptovská 2/A, Bratislava, IČO: 50 035592 o zaplatenie 61.542,16 EUR a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 23Cb/208/2009-129 zo dňa 16. 3.2011, jednohlasne takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 23Cb/208/2009-129 zo dňa 16. 3.2011 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom zo 16.3. 2011, č.k. 23Cb/208/2009-129 súd prvej inštancie vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 61.542,16 eur istiny a 7.711,27 EUR náhrady trov konania.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť uviesť pozemok parc. č. XXXX/X - Záhradky v kat. úz. K. - Z. do pôvodného stavu, vakom bol pred neoprávneným zásahom a zaplatiť žalobcovi ušlý zisk za obdobie od 4.1.2008 do 16.9.2009 v sume 39.372,60 EUR s DPH a 63,30 EUR ; s DPH za obdobie od 17. 9. 2009 do uvedenia pozemku do pôvodného stavu. Žalobca 27.10. 2010 vzal žalobu späť v časti určenia povinnosti žalovanému uviesť predmetný pozemok do pôvodného stavu, v akom bol pred neoprávneným zásahom žalovaného. Súd v tejto časti konanie zastavil. Na návrh žalobcu na zmenu žaloby, súd pripustil zmenu pokiaľ ide o výšku uplatnenej škody a to na sumu 51.716,10 EUR a DPH /ušlý zisk za obdobie od 4.1.2008 do 30.3.2010/.

3. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania konštatoval splnenie zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle ust. § 415 Občianskeho zákonníka /ďalej len OZ/, ust. § 420 ods.I, ods. 3 OZ a ust. § 442 ods.I OZ. Žalobca preukázal, že k predmetnému pozemku mal uzavretú nájomnú zmluvu s Poľnohospodárskym družstvom Vajnory ako prenajímateľom a že rozhodnutím stavebného úradu z 27. novembra 2007, č. UKaSP-71/2007-KL-2, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3. januára 2008, v znení opravy z 18. marca 2009, č. OS- 175/2009-KL, získal stavebné povolenie na umiestnenie reklamného zariadenia na prenajatom pozemku, teda získal právo, z výkonu ktorého očakával majetkový prospech a to zisk vo forme príjmu z prenájmu reklamného zariadenia. Žalovaný umiestnením vlastného reklamného zariadenia na predmetnom pozemku, bez príslušného stavebného

povolenia, porušil svoju právnu povinnosť, vyplývajúcu z ust. § 3 ods. 1, § 415 OZ a § 71 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona. Týmto porušením právnej povinnosti žalovaný znemožnil žalobcovi výkon práv, ktoré k prenajatému pozemku mal a žalobcovi vznikla škoda vo forme ušlého zisku, ktorý by mal pri riadnom užívaní reklamného zariadenia, pokiaľ by na predmetnom pozemku nepostavil žalovaný svoje nelegálne reklamné zariadenie. Výška škody spočívajúca v ušlom zisku za obdobie od 4.1.2008 do 30.3.2010, kedy žalovaný odstránil nelegálne reklamné zariadenie, bola určená v sume 1.925,25 EUR mesačne, čo predstavuje na deň 63,30 EUR + DPH x 817 dní, spolu 61.542,16 EUR. Príčinná súvislosť medzi vznikom škody a jej zavinením spočíva v tom, že žalovaný znemožnil žalobcovi vybudovať na ním riadne prenajatom pozemku reklamné zariadenie, lebo bez potrebného stavebného povolenia si postavil vlastné reklamné zariadenie a umiestil ho na mieste, ktoré zodpovedalo špecifikácii, uvedenej v rozhodnutí stavebného úradu z 27.11.2007. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobe vyhovel a žalobcovi priznal s poukazom na ustanovenie §142 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania.

4. Na odvolanie žalovaného vec prejednal Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací /ďalej len odvolací súd/ a po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol rozsudkom z 23. mája 2011, č. k. 3Cob/197/2011-206, v znení opravného uznesenia z 20. augusta 2012, č. k. 3Cob/197/2011-210 tak, že zmenil napadnutý rozsudok a žalobu zamietol. Žalovanému priznal náhradu trov konania v sume 9.537,43 EUR. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že v priebehu odvolacieho konania spoločnosť GRYF - reklamné štúdio, s. r. o., Plevník-Drieňové 307, IČO: 45 939 187 navrhla, aby odvolací súd pripustil na miesto doterajšieho žalobcu vstúpiť do konania uvedenej spoločnosti. Odvolací súd návrh zamietol uznesením z 2. februára 2012 s odôvodnením, že zmluva o predaji podniku nadobudla platnosť 1. januára 2011, teda pred rozhodnutím súdu prvej inštancie. Ďalej uviedol, že pred tým, než sa začal zaoberať meritom veci, skúmal, či žalobca v konaní je aktívne legitimovaný. Na posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu v konaní pred odvolacím súdom bol upozornený výzvou z 29. 9. 2011, ktorá mu bola doručená 6.10.2011. V priebehu konania na odvolacom súde nedošlo k prevodu ani k prechodu práv na iný subjekt. Právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva, nastala v priebehu konania na súde prvej inštancie, avšak žalobca návrh podľa § 92 ods. 2 O.s.p. nepodal pred vyhlásením rozsudku súdu prvej inštancie, a preto nie je možné použiť výnimku zo zákazu uplatňovania nových skutočností v odvolacom konaní v zmysle ust. § 205 ods. 1 O.s.p. Dospel k záveru, že žalobca ako predávajúci uzavretím zmluvy o predaji podniku s kupujúcim GRYF - reklamné štúdio, s.r.o., stratil vecnú legitímáciu podľa hmotnoprávných predpisov k pohľadávke, ktorá je predmetom sporu, preto zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu zamietol.

5. Na dovolanie žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, uznesením zo dňa 22. novembra 2016, č.k. 1Obdo/30/2015-325 napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 23. mája 2011, č.k. 3Cob/197/2011-206 v znení opravného uznesenia z 20. augusta 2012, č. k. 3Cob/197/2011-210 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolací súd dospel k záveru, že ak sa odvolací súd chcel odchyliť od skutkových zistení súdu prvej inštancie na základe bezprostredne pred ním vykonaných dôkazov, mal dokazovanie sám v potrebnom rozsahu opakovať a zadovážiť si tak rovnocenný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov. Ak tak neurobil, konanie odvolacieho súdu je postihnuté inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zároveň dovolací súd zistil, že odvolací súd porušil aj povinnosť v zmysle ust. § 213 ods. 2 O.s.p., nevyzval účastníkov, aby sa k možnému použitiu ustanovenia § 476 a nasl. Obchod. Zák. vyjadrili. Z obsahu výzvy, adresovanej právnenému zástupcovi žalobcu, vyplýva, že žalobcu vyzval, aby predložil originál, resp. overenú kópiu zmluvy o predaji podniku s poukazom na to, že rozsudok súdu prvej inštancie bol vyhlásený v čase, keď žalobca podľa fotokópie zmluvy o predaji podniku nebol veriteľom žalovaného. Táto výzva nie je v súlade s ust. § 213 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého bolo potrebné, aby účastníci boli vyzvaní vyjadriť sa k možnému použitiu právneho predpisu, ktorý pri doterajšom rozhodovaní vo veci nebol použitý a je pre rozhodnutie veci rozhodujúci a ktorým nepochybne je ust. § 476 a nasl. Obchod. zák. Keďže odvolací súd takto nepostupoval, porušil ust. § 213 ods. 2 O.s.p. a zároveň došlo k odňatiu možnosti účastníkovi konať pred súdom, čo je dôvodom na podanie dovolania v zmysle ust. § 237 písm. f/ O.s.p.

6. Po vrátení veci na ďalšie konanie, Krajský súd v Bratislave rozhodol znovu rozsudkom zo 14. júna 2017, č.k. 3Cob/5/2017-340 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

7. V odôvodnení rozsudku poukázal na ust. § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. s tým, že rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok

súdu prvej inštancie je vecne správny. Ďalej uviedol, že viazaný právnym názorom dovolacieho súdu, po opätovnom prejednaní odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne posúdil po vyčerpávajúcom dokazovaní a správne rozhodol, keď žalobe vyhovel, lebo žalovaný svojim postupom porušil základné práva žalobcu pri výkone jeho podnikateľskej činnosti. Žalobcovi preto vznikla škoda vo forme ušlého zisku. Z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

8. Na dovolanie žalovaného, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, uznesením zo dňa 25. 9. 2018, č.k. 5Obdo/15/2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.6.2017, č. k. 3Cob/5/2017-340 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd vydal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia pojednávania, na ktorom by vykonal dôkaz, dovolací súdom označený ako dôkaz nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci, napr. zmluvu o predaji podniku, resp. by vykonal ďalšie dôkazy. Dopustil sa tým rovnakých chýb, ako v skoršom rozhodnutí, navyše rozhodol bez rešpektovania záväzného právneho názoru dovolacieho súdu, týkajúceho sa ustálenej rozhodovacej praxe v otázke súvisiacej s povinnosťou súdu postupovať podľa ustanovenia § 213 ods. 2 O.s.p. a zaoberať sa aktívnou legitímáciou žalobcu. Odvolací súd sa v novom rozhodnutí aktívnou legitímáciou žalobcu vôbec nezaoberal a zmluvu o predaji podniku nechal bez povšimnutia. Dovolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci došlo k naplneniu predpokladov prípustnosti i dôvodnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a C.s.p., nakoľko i popísaným postupom došlo k priamemu odklonu od rozhodnutí dovolacieho súdu, čo je odvolací súd v ďalšom konaní povinný napraviť v súlade s ustálenou judikatúrou a prípadný odklon od ustálenej judikatúry dôsledne v zmysle ust. § 393 ods. 3 C.s.p. odôvodniť, čo sa doposiaľ nestalo.

9. Podľa § 470 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany. Na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona; ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase. Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálna a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo.

10. Krajský súd v Bratislave vo veci nariadil pojednávanie v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. ktoré uskutočnil za prítomnosti právnych zástupcov žalobcu a žalovaného. Na výzvu dovolacieho súdu aby sa účastníci vyjadrili k možnému použitiu právneho predpisu, ktorý pri doterajšom rozhodovaní vo veci nebol použitý a je pre rozhodnutie veci rozhodujúci a to ust. § 476 a nasl. Zákona č. 513/1991 Z. z. Obchodného zákona (ďalej len Obch. z.), obaja uviedli, že nenamietajú použitie ust. § 476 a nasl. Obch. zák. pri rozhodnutí vo veci. Žalobca predložil odvolaciemu súdu Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 25.11.2019, ktorou na neho spoločnosť GRYF reklamné štúdio, s.r.o., Pažite 56, Žilina -Bytčica, IČO: 45 939 187, postúpila pohľadávku na náhradu škody vo výške 61 542,16 EUR, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu. Odvolací súd z uvedenej Zmluvy zistil, že žalobca má aktuálne pozastavenú podnikateľskú činnosť. Odvolací súd vyhotovil fotokópiu uvedenej Zmluvy a krátkou cestou ju predložil žalovanému na vyjadrenie. Žalovaný na základe predloženej zmluvy uviedol, že namieta premlčanie žalobcovho práva na zaplatenie náhrady škody vo výške 61 542,16 EUR, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu. Toto jeho právo je podľa žalovaného premlčané. Žalobca na pojednávaní uviedol, že na podanej žalobe naďalej trvá z dôvodov v nej uvedených. Žalovaný uviedol, že trvá na tom, že žalobca nebol v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci aktívne legitimovaný, vzhľadom na to, že uzavretím Zmluvy o predaji podniku zo dňa 30.12.2010 predal svoj podnik spoločnosti GRYF - reklamné štúdio, s. r. o., Plevník- Drieňové 307, IČO: 45 939 187. Pretože uzatvoril Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 25.11.2019, žalovaný zároveň uviedol, že v súčasnosti je jeho právo premlčané.

11. Krajský súd v Bratislave vo veci vykonal dokazovanie prečítaním dôkazov, ktoré sa v spise nachádzali a to najmä Zmluvy o predaji podniku zo dňa 30.12.2010 a vyzval sporové strany aby sa vyjadrili či majú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Keďže návrhy žiadna sporová strana nepodala, súd uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené.

12. Podľa § 476 Obch. z. ods.1,2 zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaníu

podniku, a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu. Zmluva vyžaduje písomnú formu a osvedčené podpisy predávajúceho a kupujúceho.

Podľa § 100 ods. 1 Z č. 40/1964 Z. z Občiansky zákonník (ďalej len Obč. z.) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 106 ods. 1,2 Obč. z. právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 387 ods.1 Obch. zák., právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 388 ods. 1 Obch. zák., premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 391 ods. 1 Obch. zák., pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 397 Obch. zák., ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

13. Podľa § 388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

14. Odvolací súd konštatuje, že žalobca uzavrel Zmluvu o predaji podniku zo dňa 30.12.2010 a predal svoj podnik spoločnosti GRYF - reklamné štúdio, s.r.o., Plevník- Drieňové 307, IČO: 45 939 187. V priebehu odvolacieho konania spoločnosť GRYF - reklamné štúdio, s.r.o., Plevník -Drieňové 307, IČO: 45 939 187 navrhla, aby odvolací súd pripustil na miesto doterajšieho žalobcu vstúpiť do konania uvedenej spoločnosti. Odvolací súd návrh zamietol uznesením z 2. februára 2012 č.k. 3Cob/197/2011-186. Uznesením č.k. 3Cob/197/2011-2005 zo dňa 11.6.2012 odvolací súd odmietol odvolanie žalobcu vo veci zámeny účastníkov. Najvyšší súd SR v uznesení č.k. 10Bdo/27/2014 zo dňa 10.6.2015 dovolanie navrhovateľa vo veci zámeny účastníkov odmietol. Odvolací súd konštatuje, že zmluva o predaji podniku nadobudla platnosť 1. januára 2011, teda pred rozhodnutím súdu prvej inštancie a preto dospel k záveru, že žalobca ako predávajúci uzavretím zmluvy o predaji podniku s kupujúcim GRYF - reklamné štúdio, s.r.o., týmto dňom stratil vecnú legitimáciu podľa hmotnoprávných predpisov k pohľadávke, ktorá je predmetom sporu. Opätovne vecnú legitimáciu nadobudol 25.11.2019 a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.11.2019, ktorou na neho spoločnosť GRYF reklamné štúdio, s.r.o., Pažite 56, Žilina- Bytčica, IČO: 45 939 187, postúpila pohľadávku na náhradu škody vo výške 61 542,16 EUR, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu. Keďže žalovaný uviedol, že namietá premlčanie žalobcovho práva na zaplatenie náhrady škody vo výške 61 542,16 EUR, odvolací súd sa prednostne zaoberal posúdením skutočnosti, či je táto námietka dôvodná. Spoločnosť GRYF - reklamné štúdio, s.r.o., IČO: 45 939 187, podľa názoru odvolacieho súdu, od uzatvorenia zmluvy o predaji podniku dňa 30.12.2010, ktorá nadobudla platnosť 1. januára 2011, vedela o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Táto skutočnosť vyplýva z faktu, že za predávajúceho i za kupujúceho vystupovala tá istá fyzická osoba a to T. P.K. M., ktorý bol predávajúcim a zároveň jediným konateľom kupujúceho. Túto vedomosť má odvolací súd osvedčenú i z návrhov tejto spoločnosti, aby ju odvolací súd pripustil vstúpiť do konania na miesto doterajšieho žalobcu, ako i z čl. II. bod 3,4 Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.11.2019, v ktorom je uvedené, že postupca i postupník zhodne vyhlasujú, že obsah súdneho spisu a priebeh súdneho konania je im známy. Právo spoločnosti GRYF reklamné štúdio, s. r. o., Pažite 56, Žilina- Bytčica, IČO: 45 939 187 na zaplatenie náhrady škody vo výške 61.542,16 EUR, sa podľa názoru odvolacieho súdu premlčalo, pretože nebolo uplatnené v lehote stanovenej v ustanovení § 100 ods. 1 a § 106 ods. 1,2 Obč. zák. Táto spoločnosť už na žalobcu dňa 25.11.2019 previedla len premlčanú pohľadávku. S poukazom na uvedené musí odvolací súd skonštatovať, že žalobcovo právo na zaplatenie náhrady škody vo výške 61.542,16 EUR je premlčané. Na základe uvedených skutočností ako aj citovaných zákonných ustanovení odvolací súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná a nemá oporu v zákone.

15. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol podľa ust. § 388 C.s.p.

16. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p., na základe ktorého súd prizná strane nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Úspešnému žalovanému odvolací súd nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, odvolacím a dovolacím súdom priznal voči žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné podať odvolanie.

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).